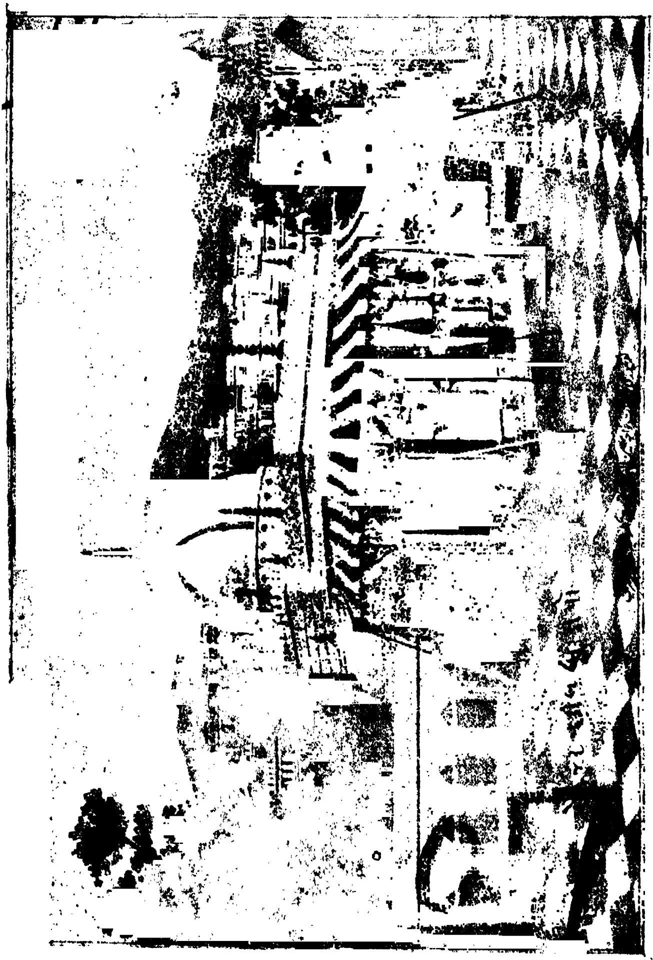
શાને ખ્વાજ.

ઉર્ફે

બહારે અજમેર

પ્રકાશક:—અબ્દુલ વકીલ. માલીક-વકીલ બુક ડીપો.
તીન દરવાજા, અહેમદાવાદ.

શાને ખ્વાજા.

ઉર્ફે

બહારે અજમેર.

આસુદા હય શબ્બીરકા લખ્તે જીગર અજમેર મે
શાને ખુદા ઇસ વાસ્તે હય જલ્વાગર અજમેર મેં

ધોતી હંય હુરેં ખુલ્દ કી દરગાહે આલી જાહ કો
દેતે હય ઝાડુ આન કર શમશો કમર અજમેરમેં

ઇસ્લામકા ડંકા બજા ઇસ્લામ ફૈલા જાબજા
ખ્વાજા કે ડેરે પડ ગએ જબ આનકર અજમેરમેં.

મયને સુની હય યે સદા કાનોંસે દીલકે બારહા
પડતે હય કલમા ખ્વાજાકા સંગો [illegible] અજમેરમેં

જીબરીલો મીકાઈલકો જો [illegible] ભર તાલીમ દે,
રોનક ફ્રીઝા હય દી[illegible] વોહ રાહબર અજમેરમેં.

જીસ દીનસે ખ્વાજા આએ હંય અનવાર [illegible]યસે છાએ હંય
સબ બન ગએ હંય [illegible]રકે દીવારો [illegible]ર અજમેરમેં.

તુ પુછ અપની અકલસે મુમકીન ભી હ[illegible] જાએઅભી હય
તશરીફ ફરમાહોં અગર ખેરૂલ [illegible]શર અજમેરમેં.

દુસરી બાર જીલ્દ ૨૦૦૦ સને ૧૯૩૦

પબ્લીશર.

અબ્દુલ વકીલ અબ્દુલ જલીલખાં
માલીક—વકીલ બુકડીપો.
તીન દરવાઝા અહમદાબાદ.

મનહર પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં મોતીલાલ ગણપતરામે
છાપ્યું. પાનકોરના નાકા—અમદાવાદ

કીંમત દો આના.

આંધો ફીરાક અપની કમરે દીલ દેરહા હય યે ખબર
હાસીલ તુમે હોજાએગી ફતહો ઝફર અજમેરમેં.

મઝ્કીમદની હય.

કીસશાનકા રોઝા તેરા માહે મદની હય;
અજમેરમે જન્નત નઈ શાનોંસે બની હય.
ક્યા બાત નઝર મેં તેરી અલ્લાહોગની હય.
બીગડી હુઈ તકદીર ઈશારેમેં બની હય.
નઝરોમે સમાતી નહિં કૌનેન કી દોલત
શાન ઉન્કે ફકીરોંકી યે અલ્લાહોગની હય,
મીલતી હય ઉસીકો તેરે રોઝેકી ગદાઇ
જો આલમે અસબાબમેં કિસ્મતકા ધની હય
બુલબુલભી તેરે હુસ્ન દીલઆરાકી જોગન
કુમરીભી તેરે ઈશ્કમેં મસ્તાના બની હય.
હર રંગ મેં એક રંઝ નુમાયાં હય ઈસીકા
અજમેરીયો ચિશ્તી વોહી મક્કી મદની હય.
મનઝર હય ભિકારી તેરે દરબારકા ખ્વાજા.
તુ બાદશાહે હિંદ હુશેની હસની હય.

જન્નતમેં જા દેને વાલે.

તુમહીં હશ્રમેં બખ્શવા દેને વાલે.
તુમહીં પાર બેડા લગા દેને વાલે,
તુમહીં હો રહે હક બતા દેને વાલે.
તુમહીં હો ખુદાસે મીલા દેને વાલે,
દવા દરદે ઈસીયાંકી દેતા હય તુહી.
મુઝેભી દવાદે દવાદેને વાલે,
ભલાકર મુઝેભી કે મંયભી બુરાહું
બુરોકી બુરાઈ મીટા દેને વાલે.
મુઝેતુ બસ અપનેહી દરપર જગેદે
કુલ ઉમ્મતકો જન્નતમેં જા દેનેવાલે,
વોહ છીટે હય તેરે હી અબરે કરમકે
જહન્નમકી આતીશ બુઝા દેને વાલે.

ખુદારાયે મેરીભી બીગડી બના દે.
ઝમાનેકી બીગડી બના દેને વાલે,
વોહ:હાતીમ તુમ્હારેહી દસ્તે અતા હંય.
કરમકા ખઝાના લુટા દેને વાલે.
સરે કોસર ઇસ કેફ કોભી પીલાના
શરાબન તહુરા પીના દેને વાલે.

જાન જાનેકે લીયે.

સર ગુઝીશ્ત અપની ફસાના હય ઝમાને કે લીયે,
ગુમ હુવેથે હમ જહાંસે યાદ આને કે લીયે,
પાસ અપને દીલકે રહેને દીજીએ મેરાભી દીલ
એક ખુશીકો ચાહીયે એક ગમ ઉઠાનેકે લીયે.
ઝાહીદે સદ સાલા આયા મયકદેમેં ભુલકર
લા શરાબ કેહના સાકી ઉસ પુરાને કે લીયે.
આગયા કુછ યાદ દીલભર આયા કુછ આંસુ પડે.
હમનરોયે થે તુમ્હારે મુસ્કુરાને કે લીયે.
મર ગએ તો મરગએ હમ ઇશ્કમેં નાસેહતો ક્યા
મોત આને કે લીયે હય જાન જાને કે લીયે,

તમાશાઇહો.

તુમ વો યુસુફ હોકે અન્ધાભી તમાશાઇહો.
દીદએ હઝરતે યાકુબકી બીનાઈ હો
બંદ જલ્વેસે મેરે ચશ્મે તમન્નાઇ હો
ગશ કરે મુસએ ઉમરાં જો તમશાઈ હો.
ઝુટે વાઅંદોસે નહિં દીલકો તસલ્લી હોગી
સાફ કેહદીજીએ જો આપને ઠેહરાઈ હો
વઅદા હય મેરે મસીહાસે યહાં આનેકા
એકદમ ઓર ન આએ જો અજલ આઇ હો,
મુરદા જીઉઠે, અગર શકલ તુમ્હારી દેખે
ગોર કો ગર્દ કદમ સુરમ એ બીકાઇ હો

તુ જો નીકલે તો મલક ઝુકકે ફલકસે દેખે.
હુરેં ગુરફ઼ોંસે ગીરેં ખલ્ક તમાશાઇ હો.
કુરકતે યારમેં અય બર્ક અગર નાલે કરે
લકબ સુઍ કયામત શ.બે તન હાઈ હો.

બુતખાનેમેં રખદેના.

જન્નત જો મીલે લાકર મયખાનેમેં રખદેના.
કોસર મેરે છોટેસે પયમાનેમેં રખદેના
મૈયત ન મેરી જાકર વીરાનેમેં રખદેના.
પયમાનોંમે દફનાકર મયખાનેમેં રખદેના.
વો જીસસે સમઝ જાએ રૂદાદ મેરે ગમકી
અયસાભી કોઈ ટુકડા અફસાનેમેં રખદેના
સીજદેપે નંદે મુઝકો અરબાબ હરમતાઅને
કઅબેકા કોઈ પત્થર બુતખાનેમેં રખદેના
સીમાબ હકીકતમેં ફીતરતકા તમસખર હય.
જઝબાતકી એક બીજલી પરવાનેમેં રખદેના.

હો જાએ વો દીવાના

કઅબેસે કલીસાસે બેહતર હય વો કાશાના
તુ આએ નઝર જીસમેં અય જલ્વએ જાનાંના
વોહ જામ પીલા મુઝકો અય સાકીએ મયખાના
જલ્વે નઝર આજાએં પીકર તેરા પયમાના.
સાગીર હય ન મીના હય શીશા હય ન પયમાના.
જીસ દીનસે ગયા સાકી વીરાના હય મયખાના
કયા લુત્ફ હો જન્નતમેં મય તેરે યું પોંહચે.
એક હાથમેં બોતલ હો એક હાથમેં પયમાના.
સાકીકો દીખાએંગે અન્દાઝ ફકીરાના.
ટુટી હુઈ બોતલ હો ટુટા હુવા પયમાના.
ઇસ શરતપે પીતા હું પીલવાએ અગર સાકી
જીસપે મેં નઝર ડાલું હોજાએ વો દીવાના.

સરમેં મેરે સોદા હય આંખોમેં હય કાશાના,
દીલમેં મેરે કઅબા કય કઅબેમેં હય બુતખાના.

બરસાતે હંય ફુલ.

અપની શાખો પર અબસ ગુલશનમેં ઈતરાતે હંય ફુલ.
જો મહક તેરે બદનમેં હય વો કબ પાતે હંય ફુલ.
માંગતે હંય યે બહારે હુસ્નકી શાયદ ઝકાત
અપના દામન સામને ઉસ ગુલકે ફયલાતે હંય ફુલ,
વસ્ફ કરતાહુ. મેં જબ ઉસ ગુલ પયરહનકે હુસ્નકા
આસ્માનોંસે મલાએક મુઝપે બરસાતે હય ફુલ.
બાગસે લેકર દીલોંતક હય ઉદાસી દોડતી
જબકે મુરઝાતી હે કલીયાં ઓર કુમલાતે હંય ફુલ.

નુરે ખુદા હોજાએગા.

ઘુલતે ઘુલતે દીલ મોહબ્બતમેં ફના હોજાએગા.
મીટતે મીટતે એક દીન હર્ફે વફા હોજાએગા.

એક ખુદા હય જબતો દુન્યામેં હંય ઇતને ઈખતીલાફ,
કયા ગઝબ હોગા અગર હર બુત ખુદા હોજાએગે

મેરે ગમ ખાનેમેં આકર આપ એક દીન દેખલેં.
ગમ ખુશી બન જાએગા શિકવા દુઆ હોજાએગા.

યું કહેગે યુ કહેગે હશ્રમેં કેહતે તો હંય
કયા કહેંગે જીસ દીન ઉનકા સામના હોજાએગા.

આપ અત્હર બુતકદમેં રેહકે કુછ દીન દેખલેં.
દીલમેં પેદા ખુદ બખુદ નુરે ખુદા હોજાએગા.

કેહરવા.

અપને ખાજાકી જોગન બની, જોગન બની બેરાગન
બની–મેં તો.

છુટા પસીના તુરકા રે બોયા ચંબેલી પુલ,
સબ સખીયન મીલ સેહરા ગુથે પેહને નબી રસુલ—મેંતો
પત્તા ટુટા ડાલસેરે લે ગઇ પવન ઉડાયે,
અબકે બીછડે કબ મીલેંગે દુર પડેગેં જાયે— મેંતો
ડોલા અંદર સજ રહાહે બહાર ખડી હે બરાત.
ચારોં પાયે ઉઠ ચલે તો કોઈ ન આયા સાથ—મેંતો
સોના લેને પીયુ ગયેરે સુના કર ગયે દેશ.
સોના લીકે પીયુ નહીં આયે ભગવા હે ગયે કેસ—મેંતો

ઠુમરી.

આન પડી દરબારે ખાજા, તોરે નગરમેં તોરે શેહરમેં—આન.
ઉંચાસા કોટ બુલનદરવાજા. નૌબત બાજે બહાર ખાજા—આન.
ખાજાકે દરપે સીસ નવાઉં, તુમહો ગરીબ નવાઝ ખાજા—આન.
સીડી સીડીપે માલન બેઠી, દેતહે ફુલનકા હાર ખાજા—આન.

ધ્રુર પદ.

વારી જાઉંરે ખાજા પ્યારે તુમપર વારનારે, વારનારે,
ઉસમાનકે, પ્યારે રાજ દુલારે, મેં તુમપર બલહારે,
દરસ દીખાદો બહરે ખુદા વોહ યારનારે—વારી.
રશકે ફીમયા વોહી બશર સે, લુત્ફકી જીસપર તોરી નઝર હે.
હે સબસે બઢહકર બેહતર તોરા દરબાગ્નારે—વારી.
હીજરમેં તોરે ચયેન ન આવે, નીસદીન મોરા જીયા ઘબરાવે,
રોવત કલ્પત હું મેં તોરે કારનારે—વારી,
આનકે દરપર સીસ નવાઉં, રોઝેપે તોરો બલબલ જાઉં.
કુરબાન હે તુમપર કાબીલ અદ સરકારનારે—વારી.

ગઝલ.

તુ શેહેનશાહે ફગફુરી મોઈનુદ્દીન અજમેરી,
વીલાયત હીંદ હે તેરી મોઇનુદ્દીન અજમેરી.
ઉસીકે દામને ખાહીશમેં દૌલત લા જવાલી હો,
હુઝુરી હો જીસે તેરી મોઈનુદ્દીન અજમેરી.

મુશરરફ જો જીયારતસે તેરી રોઝેકે હો આયા,
હુવા નારીસે વોહ નુરી મોઇનુદ્દીન અજમેરી,
દીયા હે ફખ્ર તુજકો હકને સારે અવલીયા, ઉપર,
નહીં સાની કોઈ તેરી મોઇનુદ્દીન અજમેરી,
હુરૂફે માતા પ્રી હુબ્બુલ્લા તેરે સીવા કીસકી,
જબીંપર લીખચુકા બારી મોઈનુદ્દીન અજમેરી.
અદુ તો થાહી ગરદું યે જમીંભી હોગઈ દુશમન
મદદ ફરમાવો તુમ મેરી મોહીયુદ્દીન અજમેરી
તલા તુમ બહરે ગીરદાબે બલામેં હે ડુબી જાતી હે,
તુ કીશતી પાર કર મેરી મોઈનુદ્દીન અજમેરી.
નુઝુલે મેહરબાનીસે દીલે મગમુમે મુઝતરકે,
ખુદારા કર તુ મસરૂરી મોઇનુદ્દીન અજમેરી.

ગઝલ.

હમારે પેશવા ખાજા મોઇનુદ્દીન ચીશતી હંય,
હમારે રાહનુમા ખાજા મોઇનુદ્દીન ચીસતી હંય,
રસુલુલ્લાહકી અવલાદમેં હે વોહ વલીયે હક,
જહાંકે બાદશાહ ખાજા મોઇનુદ્દીન ચીશતી હંય.
શરીઅત મારેફતસે ઓર તરીકતસે હકીકતસે,
હુયે વાકીફ સદા ખાજા મોઈનુદ્દીન ચીશતી હંય,
હસબમેં હે વોહ લાસાની નસબમેં વોહ દુરરે યકતા,
અલીકે દીલરૂબા ખાજા મોઈનુદ્દીન ચીશતી હંય.
શીફા હાસીલ જમાનેકો મજારે પાકસે ઉનકે,
મરીઝોંકી દવા ખાજા મોઇનુદ્દીન ચીશતી હંય.
હરએક છોટા બડા કેહતા હે ઉનકો શાહે હીંદુસ્તાં,
વલીયે હીંદ કયા ખાજા મોઇનુદ્દીન ચીશતી હંય,
કીયા હીંદુસ્તાંમેં કબઝા શમશીરે કરામતસે,
શુજાએ બાસફા ખાજા મોઈનુદ્દીન ચીશતી હંય,
જબાં લાઉં કહાંસે જો કરૂં તૌસીફ મેં ઉનકી.
પયે મદદહો સના ખાંજા મોઈનુદ્દીન ચીશતી હંય,

ખુદાકો પાયેગા **તાલીબ** મુકરર ઈશ્કસે ઉનકે;
મુકરર રાહનુમા ખાજા મોઈનુદ્દીન ચીશતી હય.

ગઝલ.

બંદા બના ચુકે હેં હમકો આતાયે ખાજા,
દીલ હે નીસારે ખાજા જાંહે ફીદાયે ખાજા.
દેખી હે કુદસીયોંને શાને અદાયે ખાજા,
બે ઈખત્યાર હોકે હમ હેં ફીદાયે ખાજા,
ચાહે ગદા બનાલે ચાહે અમીર કર દે,
રાઝી હેં હમ ઉસીમેં જો હો રઝાયે ખાજા.
જન્નતકી કયા હવસ હે હુરોંકી કયા તમન્ના,
ઘર કર રહી હે દીલમેં શાને અદાયે ખાજા.
મુઝતર તેરી નઝરમેં શાહોંકી કયા હકીકત,
અલ્લાહને બનાયા તુજકો ગદાયે ખાજા.

ગઝલ.

ચલો સખી અજમેર નગરકો ખાજાકા જોબન દેખત લો.
ફુલોંકી ચાદર માથે ઓડે મન મોહન દેખત લો.
નુરે ઇલાહીકા મેંહ બરસત હે ખાજા પીયાકી ફુલી બહાર,
દુલો ચીશતી બન બેઠો હે આકે દરશન દેખત લો.
સેજ રચી હે ધુમ મચી હે ગુન ગાવત હેં હુરો મલક.
કયસો સજો હે ચોખટકો મોરે ખાજાકા આંગન દેખતલો
જો માંગત હે ચીશતી પીયાશે ભરૂ પાવત હે મનકી મુરાદ,
દે તુ દાતા અન ભીકારીકો ખાસા ભોજન દેખત લો.
તુમરે ડગરવાપે આન પડા **મહમુદશાહ** અય ગરીબ નવાઝ,
ગયેર ભયા હે હાલ મોરા તુમ ખોલકે ચીતવન દેખત લો.

ગઝલ.

કહું કયા રૂતબયે વાલા મોઈનુદ્દીન, ચીશતીકા,
જીસે દેખા હે વોહ શયદા મોઈનુદ્દીન ચીશ્તીકા.
તુ રખ વીરદે જબાં હરદમયે નામે પાકકો અયદીલ,

ચીરાગે મંઝીલે ઉકબા મોઇનુદદીન ચીશ્તીકા.
તમન્ના હે મલાયેકકો કે ચુમેં આનકર ચોખટ,
કુછ અયસાહી હેં દરવાજા મોઇનુદદીન ચીશ્તીકા.
ચલો અય તીશનેગાને માઅરેફ્ત સયરાબ હોં ચલકર,
રવાં હે ફેઝકા દરીયા મોઇનુદ્દીન ચીશ્તીકા.
નહીં ખાહીશ તેરી જન્નતકી અય રીઝવાં નહીં હસરત,
હમેં કાફી હે દરવાજા મોઈનુદીન ચીસ્તીકા.
ગુલામે ખાકેપા હુંમેં ગુલામે ખાકેપા સાયેલ,
મોહૈયોદીન જીલાંકા મોઇનુદીન ચીશતીકા.

ગઝલ.

યા ખાજા મોઇનુદીન ચીશ્તી સુલતાનુલ હીંદ ગરીબ નવાઝ,
યા વાકીફે રાઝે ખફી વ જલી સુલતાનુલ હીંદ ગરીબ નવાઝ.
આગાહ હો મેરે હાલસે તુમ કરદયે ખીર્દ હું હોશ હેં ગુમ,
દુશ્મન હેં પયે આજાર દેહી સુલતાનુલ હીંદ ગરીબ નવાઝ.
ફર્યાદ તુમહીંસે હે મેરી તકલીફ સહી કયસી કયસી,
હો દાદ તલબકી દાદ રસી સુલતાનુલ હીંદ ગરીબ નવાઝ.
મોંહે અયેશો તરબને ફેર લીયા દીન રાતકે ગમને ઘેર લીયા,
સબ દુરહોં મેરે રંજે દીલી સુલતાનુલ હીંદ ગરીબ નવાઝ.
લાઈ હે મુઝે ઉમ્મીદે કરમ ઇસ ખાકકી ઈસ દરકી હે કસમ,
આયા હું પયે હાજત તલબી સુલતાનુલ હીંદ ગરીબ નવાઝ.
કયા મેરી જબાં કયા મેરા બયાં મેં હેચ્ચમદાં તુમપે કુરબાં,
કેહતે હેં મલક યે તુમકો સભી સુલતાનુલ હીંદ ગરીબ નવાઝ
યે દાગ કહાં તકકે રંજ સહે તુમસે ન કહે કીસસે કહે,
તુમ આલે નબી અવલાદે અલી સુલતાનુલ હીંદ ગરીબ નવાઝ.

ગઝલ.

અય મેરે ખાજા પ્યારે લે ખબર–દીનો દુન્યાંકે સહારે લે ખબર,
હો રહાહું ઇશ્કમેં તેરે અસીર--અય મેરે પ્યારેકે પ્યારે લે ખબર.
હો જહાંમેં બાદશાહી હે તેરી--ગૌસે આઝમકે દુલારે લે ખબર.

અર્શસેહી ફર્શ તક તેરી હે ધુમ--અય મોહંમદકે પ્યારે લે ખબર.
સબ મલાયેક હુરોગીલમાં યુંકહે--અબ બની હાશમકે પ્યારેલેખબર.
અપને હાથાંસે પીલાદો મય મુઝે--સાકીયે કૌસરકે પ્યારે લે ખબર.

ગઝલ.

અય ખાજએ આલમ નુરે ખુદા મુઝે કરકે ઇશારા છોડદીયા,
મેરી કીશતીયે જાંકો અય ખાજએ દીં કયું દેકે સહારા છોડદીયા.
જરા નેનકા દેદે ઇશારા મુઝે જરા હીજરકા હોવે સહારા મુઝે
ન જયાદા ઈસસે સતાના મુઝે કયું દરકા ખુલાના છોડદીયા.
ખુલબુલ હુંમેં દરકા તેરે શહા જરા લુત્ફો કરમકી કીજે નીગાહ
કુરકતમેં અબ મુઝે લીજો ખુલા કયું મુજકો ખુલાના છોડદીયા
અય શાહ મોહીનુદીન પીયા ખાજા ઉસમાનકે તુમ નુરે નીગાહ
અઝમેરકી ચોખડ દીજો દીખા કયું ખ્યાલ હમારા છોડદીયા
તેરે દરકે સીવા મેં જાઉં કીધર અબ દુસરા ઢુંડું કોનસા દર,
એહવાલ કહું કીસસે જાકર મેને સબકા સહારા છોડદીયા
અય ખાનયે ચીશ્તકે ખહવારે **અહમદકો** દરપે ખુલવા લે,
મેં ખાજયે ચીશ્તકે બલહારે કયું અપના નઝઝેરા છોડદીયા.

ગઝલ.

ઓઝી તલવારેં લગાકર ખુશતો હોતે હો બહોત
મુંચડાએ હર દહાં ઝખ્મ ખંદાતો સહી.
બોસે લેકર ઈન્તે કામ અપને લહુ રોનેકાલું
લાલ કરદુ તુમકો અય લુબહાએ જાનાંતો સહી.
રખ્ત ઉરયાની નફાડા જોસ વેહશતને અગર
ખાલ ખિંચવાઉ તેરી અય જીસ્મ ઉરયાં તો સહી
શોક આરાઈ મઝાદે ઝુલ્મ કી અય ગુલબદન
પીઠ પર તેરી પડેં કુરતી કી છડીયાં તો સહી
ઉસ મસીહાસે સદા દીલવાઓ સન્અત ઇશ્કકી
ઝીંદા ગડવાદું તુઝે અય ચશ્મ ગીરયાં તો સહી.

કીસ્મતે બદશાહરૂ કે સો તરાહ ગો અય મુનીર
ચલકે હમ દેખે દરે શાહે શાહીદાં તો સહી,

આરસી હોગી.

મુકાબીલેમેં પશેમાન આરસી હોગી
જો બે નઝીર હય કયા ઉસકી હમસરી હોગી
સુના હય આકે રહેગા વો મહારૂ દીલમે
શબે ઉમીદ મેરે ઘરમે ચાંદની હોગી
હમ અર્શ કેહતે હેં જીસકો તેરા મકાં હોગા
બહિસ્ત કેહતે હે જીસકો તેરી ગલી હોગી
અદુકા રબ્ત તબીઅતમે ફરક લાએગા
ન દુશ્મનોંસે મીલે કોઈ દુશ્મની હોગી
નહીં હય ખોફ મુજે કબ્રકે અંધેરેકા
પસે ફના મેરે દાગોંકી રોશની હોગી
રહેગા સાથ મોહબ્બતમેં એક એક અપને
બઢેગા દર્દ અંદર રન્જમે કમી હોગી
ભડક ઉઠેગી રકીબોંકી દુશ્મની મિરઝા
બુરી હુઇજો હસીનોંસે દોસ્તી હોગી

અય ગયસુઓંવાલે

ઇનસાન હરએક રંજો મુસીબતકો ઉઠાલે-અએ ગેસુવો વાલે
સર પરજો ગીરે ટુટ ફલક કોન સંભાલે-એએ ગેસુવો વાલે
કુલ હઝરતે શબ્બીરકે સાથી થે બહત્તર-સામાન ન લશકર
યાં શામકી ફોજેથી વહાં કુફેકે રીસાલે-અએ ગેસુવો વાલે
અકબર ચલે લડનેકો તો ઝયનબજા પુકારી મત યે તેરે વારી

અએ લાલ તેરે જીનેકે પડ જાયેગે લાલે-અએ ગેસુવો વાલે
પીનેકો ન પાની મીલા ખાનેકો ન ખાના-દુશમનથા ઝમાના
દુશમનપે ભી અલ્લાહ બુરા વકત નડાલે-અએ ગેસુવો વાલે
અકબર ગીરે ઘોડેસે તો કેહને લગે શબ્બીર-બેટા તેરી તકદીર
શબ્બીર તેરે સીનેસે બરછીકો નીકાલે-અએ ગેસુવો વાલે
ફૂલ ફૂલપે ચઢે "નુર" જો સુલતાને મદીના-બોલી યે સકીના
હમ બેવા યતીમોંકો કીયા કીસકે હવાલે-અએ ગેસુવો વાલે

ગુલીસ્તોમેં.

ઝમીંસે પુલ બનબન કર નીકલતે હંય ગુલીસ્તાંમેં.
હુએ હંય દફન જીતને ખુબરૂ શેહરે ખમુશાંમેં,
તુઝે મજનુકી બરબાદીકા આલમ યાદ આતા હય
બગોલા કોઇ જબ ચક્કર લગાતા હય બયાબાંમેં.
ગીરફ્તારીસે છુટ જાતા હય ખુદ આઝાદ હોતા હય
કીસીકી ઝીંદગી જબ ખતમ હોજાતી હય ઝંદાંમેં.
બહાર આતે હી યુ દસ્તે જુનુને પાઉ ફૈલાએ
કોઇ તાગાના ઠેરા બખયએ ચાકે ગીરેબાંમેં.
મેરી તકદીરકી ખુબીસે વો ભી બન ગએ કાંટે.
ચુનેથે ફુલમેને જીસ કદર સેહને ગુલીસ્તોમેં.

તમામ શુદ.

દીની કિતાબેં

કુરઆન શરીફ રૂા.	૪—૦—૦	પંજસુરા ગ્લીઝ	
પંજસુરા રફ જીલ્દવાલા	૦—૮—૦	સુનહેરી જીલ્દવાલા	૧—૦—૦
પંજસુરા બગેર જીલ્દ	૦—૬—૦	પંજસુરા છોટા	૦—૨—૦
સુરએ કેફ	૦—૪—૦	દોઆએ ગંજુલ	
તરીકએ ફાતેહા	૦—૨—૦	અર્શ	૦—૨—
હદીયતુલ મુસલેમીન	૦—૬—૦	અરકાને ઇસ્લામ	૦—૬—
મજમુએ મુનાજાત	૦—૨—૦	વઝાએફે કાદરી	૦—૬—૦
યાસીન શરીફ	૦—૨—૦		

હદીસ શરીફ.

જવાહીરે શરીફ	૦—૧૦—૦	બુખારી શરીફ	૧—૪—૦
તરતીબુસ સલાત	૦—૬—૦	સુબ્હેકા સીતારા	૦—૮—૦
મુકદસ રસુલ	૦—૮—૦	હઝરત મસાએલ	૦—૫—૦
રાહતુલ કુલુબ	૦—૪—૦	સરકારે મોહંમદી	૦—૮—૦
રૂકનુદીન સુનેરી જીલ્દ	૧—૮—૦		

મોલુદ શરીફ.

મોલુદે અકબર મોટી	૦—૮—૦	વાઇઝુલ ઇસ્લામ	૦—૮—૦
વાઇઝુલ ઇમાન	૦—૮—૦	મોલુદે રસુલ	૦—૬—૦
મેરાજનામા	૦—૩—૦	નજમુઝઝીયા	૦—૮—૦
રીવાયતે બીસમીલ્લા	૦—૨—૦	ગુલશને બગદાદ	૦—૨—૦
મેહબુબ સુબ્હાની	૦—૨—૦	મોલુદે અકબર	
મોલુદે શાને ખુદા	૦—૪—૦	છોટી	૦—૬—૦
મજમએ મદહીયાત	૦—૮—૦		

હર કિસમકી કિતાબેં મિલનેકા પત્તાઃ—

વકીલ બુક ડીપો.

તીન દરવાઝા, **અહેમદાબાદ.**